

VIJESTI

RAZGOVORI

ZANIMLJIVOSTI

NAŠI RAZREDI

INFORMATIVNO ZABAVNI LIST UČENIKA OSNOVNE ŠKOLE JOSIPA BROZA KUMROVEC

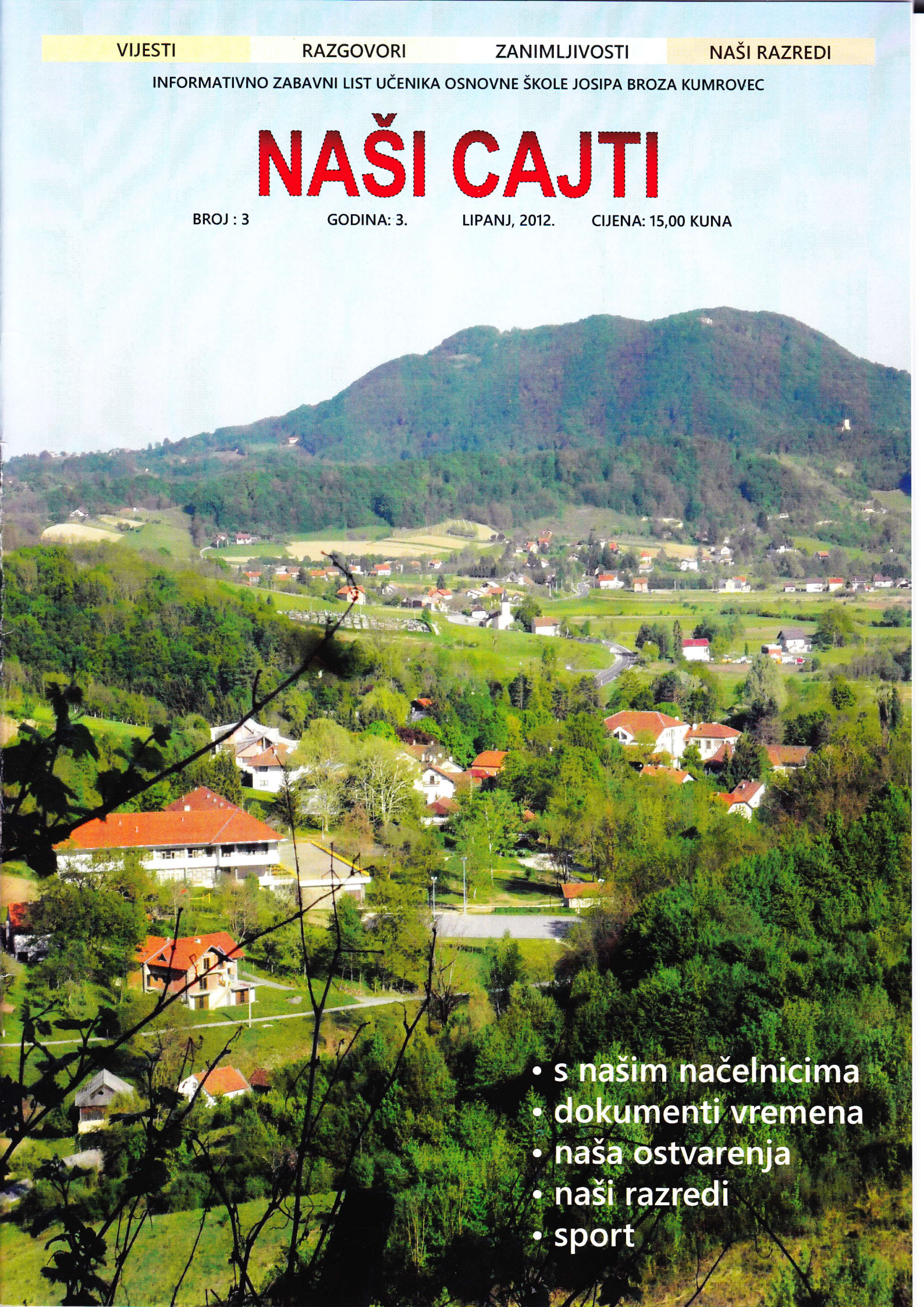
NAŠI CAJTI

BROJ : 3

GODINA: 3.

LIPANJ, 2012.

CIJENA: 15,00 KUNA

-
- s našim načelnicima
 - dokumenti vremena
 - naša ostvarenja
 - naši razredi
 - sport

Dragi učenic!

Sigurno oni u Maloj školi jedva čekaju upis u prvi razred, prvaši jedva čekaju da postanu drugi, osmaši da završe osmi i polete poput ptičica iz gnijezda, petaši da postanu šesti i sve tako redom. Od silnih je želja u hipu prošla cijela školska godine. Pa kamo žuri to vrijeme? Hoće li nam i cijelo djetinjstvo tako za tili čas proći? Sreća da je najbolji dio godine pred nama jer dolaze ljetni praznici. A što ćete drugo, djeco, uživajte; odmorite se od školskih briga, ranog ustajanja, teške torbe, učionica i školskih hodnika. Sve će to s nestrpljenjem čekati vaš povratak i sljedeće školske godine.

Volim vas, djeco, najviše na svijetu, a vi odrasli, samo pogledajte zašto!

Vaša ravnateljica

Dragi čitaoc!

Nakon prvog broja našeg časopisa dali smo ga na procjenu ured-ništvu „Modre laste“ i oni su ga ocijenili u broju 6 iz 2007./2008. školske godine navedenim tekstom. To nam je dobar poticaj da i trećim brojem nastavimo izradom našeg lista, a njihove preporuke i pohvale su nam poticaj za daljnji rad. Zahvaljujemo na priložima u ovom broju i pozivamo sve da i sljedeće školske godine napravimo još bolji uradak.

Urednik: Branko Pratengrazer

prikazi školskih listova

NAŠI CAJTI, OŠ Josipa Broza, Kumrovec (br. 1)

- iskrene čestitke na prvom broju
- na naslovnici fotografija nekad najmodernije škole u Hrvatskoj
- dva vrlo informativna intervjua s načelnicima općine Kumrovec i Zagorska sela (savjeti: izbjegavati predugačka pitanja, slobodno kratiti odgovore)
- fotografije dobre, ponegdje presitne
- svaki razred prikazan svojom stranicom, skupnom fotografijom i izborom najboljih likovnih i literarnih radova (savjet: ispod fotografija napisati imena učenika)
- duhovit sastav *Moj moped* petaša Tomislava
- tekstovi i slike prelomljeni u tri stupca (prijelom može i bez toga, jer list gubi na ritmu, a stranice djeluju isprekidano)
- literarni oproštaj osmaša na zadnjoj stranici iskren, topao i prijateljski, baš poput ozračja na koje nailazimo u svim školama Hrvatskog zagorja
- dolaskom *Naših cajta*, u školi Josipa Broza vrijeme se drugačije piše. Sretno!

OVIM UČITELJIMA U IME UČENIKA I NJIHOVIH KOLEGA - UČITELJA KAŽEMO: HVALA!

Dvoje učitelja naše Škole ovih dana odrađuju svoj radni vijek – u jesen će u zasluženu mirovinu

Gospođa **Maca Holenda**, rođena je 1947. godine u Hrvatskom Selu, Vrginmost. Kao mlada učiteljica matematike i fizike, dolazi u Kumrovec 1970. godine, a malo kasnije i njezin suprug, učitelj TZK, gospodin Drago Holenda. Iza nje ostaju generacije uspješnih matematičara, onih koji su odlaskom u ozbiljniji život imali uvijek dobru „podlogu“ iz matematike i iz fizike, predmeta koji i nisu baš previše omiljeni, ali ona ostaje omiljena učiteljica.

Gospodin **Stjepan Lončarec** je rođen 1947. g. u Plaviću, dakle dijete našeg školskog područja. Počeo je raditi 1969. godine uz jedan prekid, a od 1970. godine radi neprekidno. Iza njega su generacije učenika koje su uspješno usvajale činjenice iz povijesti i zemljopisa. Radio je veoma uspješno mnoge poslove vezane uz odgoj i obrazovanje, a kraće vrijeme je i rukovodio školom. Ostaje jedan od simbola ove Škole.

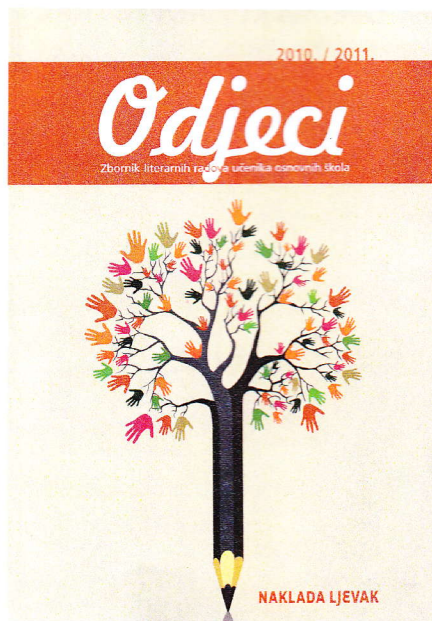
Konstituirana Dječja općinska vijeća u Kumrovcu i Zagorskim Selima

Uz prethodno obavljenu proceduru u razrednim odjelima naše Škole, održana je konstituirajuća sjednica Dječjeg Općinskog vijeća Kumrovec. Svaki razredni odjel izabrao je svojeg člana vijeća i njegovog zamjenika. U Dječje Općinsko vijeće Kumrovec izabrani su: Tanja Broz (Nikola Iveković) iz IV. razreda, Edi Storjak (Ivančica Žarković) iz V. a razreda, Leonarda Bat (Mateo Krajcar) iz V. b razreda, Nataša Žlender (Antonela Špiljar) iz VI. razreda, Martin Broz (Dino Bedeniković) iz VII. razreda i Matea Bekavac (Sara Starešina) iz VIII. razreda. Za predsjednicu Dječjeg Općinskog vijeća Kumrovec izabrana je Nataša Žlender, a njezina je zamjenica Matea Bekavac.

I u Zagorskim Selima konstituirano je Dječje Općinsko vijeće. Vijećnici su izabrani na isti način, a izabrani su: Leon Lojen (Goran Tomeljenović) iz IV. razreda, Nikolina Bezjak (Adrijana Kodrnja) iz V.a razreda a iz V.b razreda izabran je Luka Žlender (Ivana Zgorelec). Luka Kodrnja (Ema Staroveški) je iz VI. razreda, a Matija Penezić (Lovro Prtenjak) predstavlja VII. razred. Osmi razred predstavlja Josipa Zgorelec sa zamjenikom Markom Zgorelcem. Za predsjednicu Dječjeg Općinskog vijeća Zagorska Sela izabrana je Josipa Zgorelec, a njen je zamjenik Luka Kodrnja.

Veliki uspjeh postigla je naša učenica, lani sedmašica, sudjelujući svojim literarnim radom na natječaju „Naklade ljevak“ za najbolji literarni rad učenika osnovnih škola u protekloj godini.

Svi učenici naše škole nisu bili u prilici pročitati uradak, pa ga ovdje donosimo, a desno je slika zbornika i preslika 9. stranice na kojoj su objavljeni rezultati procjene literarnih radova.

KRAPINSKO-ZAGORSKA ŽUPANIJA

1. NAGRADA

Bijes velike vode ili kaj mi napravi Sutla kad ponori

Oblačno je i tmurno jutro. Nebo je sivo i izgleda kao da će ovog trena spustiti roj sitnih kapljica kiše i prosuti ih na zemlju kao slap. I, eto je. Tup... tup... Već pljušti i ispire prašinu s ceste, stvara mlakice, nosi lišće.

Stanujem u kući uz samu rijeku Sutlu. Kao i svakog jutra, spremam se u školu. Vrijeme me pomalo počinje zabrinjavati. U glavi mi se redaju pitanja: „Što ako ne prestane? Što ako se Sutla od te silne kišurine izlije iz korita? A mi smo tako blizu...“ Zabrinuta sam. Poplaviti će nam lijepu djetelinu.

„Pa nismo se vse pospravili, kaj je zde to?!“ slušam baku.

A još sam jučer promatrala, ležeći na travi, lijepe bijele oblake, poput ovčica, kako plove na nebu.

Ojednom nebo prekrivaju još crniji oblaci. Kiša lijeva kao iz kabla. Iz trena u tren slijevaju se sve krupnije kaplje u potociće i kao da oko mene sve nekamo juri. Sjedim kraj prozora i promatram Sutlu. Njena se razina mutne žute vode u vrlo kratkom vremenu poprilično podigla. Slutim da nas čeka ono najgore.

„Ne bi bilo prvi krat“, gunda baka, uzima „štaubsauger“ i nosi ga na prvi kat. Ništa od škole. Cijeli dan gledamo samo u nebo i u Sutlu. Tako je strašno...

U kasne večernje sate nestalo je i struje. Zavukla sam se u svoj krevet i pokušavala zaspati. Ali uzalud. Iz glave sam željela izbrisati sve one crne misli koje su me od jutra proganjale.

Sljedećeg jutra, izmučena nesanicom i opakim šumovima rijeke, probudila sam se vrlo rano. Pogledala sam kroz prozor nadajući se da je kiša prestala. Još u polusnu zaputila sam se dolje, u kuhinju po čašu vode. Na četvrtoj stubi osjetila sam da mi nešto hladno dodiruje noge. Spustila sam pogled i oko sebe vidjela vodu i samo vodu. Kuhinja i sve donje prostorije bile su poplavljene. Vikala sam što sam jače mogla. Valjda sam zvala mamu.

„Mirna, kaj bečiš? Kaj se je zgodilo?“ odnekud izdaleka čula sam mamin glas.

„O, moj Bog, znala sam da bu i do tega prišlo“, zajaukala je baka.

Nismo mogli nikamo, čak ni do najbližeg izlaza.

Oko podneva je prestalo padati. Gacajući vodu do koljena, iziši smo iz kuće. Ljudi su vičući vukli stoku nekamo na suho. Travnjaci su postali jezera, ceste rijeke, a podrumi i hodnici ustajale bare. Po vodi je plutalo granje, plastične vrecice, boce, drva za ogrjev...

Po kućama je zavladala žalost i jad. Susjedi su pomagali jedni drugima. Hranu i vodu dovozili su nam čamcima. U školu nisam odlazila dok se sve nije vratilo koliko-toliko u ono staro, nama sada tako priželjkivano, dobro stanje. Tuga je bila velika. Znala sam da će moji roditelji teško nadoknaditi svu tu strašnu štetu. Mama me tješila kako je znala i kako je najviše mogla, govoreći mi:

„Ne biti strohi, bumo že tu nekak zrihtali.“ A vidjela sam je kako je plakala.

„Kaj mi je to napravila Sutla?“ pitala sam se.

I moja dobra stara baka, koja se sjeća mnogih poplava, rekla je:

„Tak še pa ni bilo! Bogeč dragi, di si ti, ali ti to vidiš?“

Sutla... Gledam je sada. Povukla je svoje zmijske krakove i teče mirno. Mrzim li je? Ili je pak volim? Svemu njenom strašnom bijesu usprkos!

Ne vem. Jas samo vem da ne mislim nikam od tud prejti. Jenega dneva vendar bumo napravili hižu na velikem bregu. Jenega dneva gda prideju k nam veliki penezi. Dragi Bog je reko da opčega potopa več ne bu. Nigdar.

S NAČELNICIMA OPĆINA KUMROVEC I ZAGORSKA SELA

S načelnikom Općine Kumrovec, gospodinom Dragutinom Ulamom razgovaraju Karla Glogoški i Valentina Iveković

NC: Prošle je godine bio popis stanovništva. Koliko stanovnika ima danas Općina Kumrovec?

Načelnik: Podatci su porazni. Dok smo 2001. godine imali 1834 stanovnika, po zadnjem popisu ih ima 1593.

NC: Zašto?

Načelnik: Nekada je mnogo ljudi radilo ovdje a danas su to neiskorišteni potencijali (bivša Politička škola i Spomen dom, Valjaonica). Ljudi su krenuli u druge krajeve u potrazi za poslom, pa tako i životnim uvjetima.

NC: Osmišti napuštaju našu Školu. Što biste im savjetovali u kojim školama nastaviti školovanje?

Načelnik: Nadam se da naši potencijali više neće dugo biti u takvom stanju i da će početi turistički razvoj. Trebalo bi se orijentirati na poslove vezane uz turizam i kulturnu tradiciju, ali i na metalnu struku koja u ovim krajevima traje već duži niz godina (Štefan d.o.o., Alba – profil, Duni, Iveković Božidar), pa na mogućnosti koje već ovdje postoje (Tisak Da-Da). Nemamo ni „svojih“ učitelja, ekonomista, društvenih znanosti, pravnika...a to pokazuju natječaji koji se raspisuju, a ne javljaju se domaći kadrovi.

NC: Kolike su nam šanse, da kad završimo školovanje, možemo nasaviti živjeti u ovim našim krajevima?

Načelnik: Mislim da je način života danas potpuno pogrešan. Kod nas se misli da se mora i živjeti tamo gdje se radi, što je potpuno obrnuto od Europe. Prihvatljiva je dnevna migracija, putovanje do radnog mjesta, naravno, ne predaleko, ali preduvjet je infrastruktura (dobra prometna povezanost). I na tome mi moramo raditi.

NC: Imate li podataka, hoće li se nešto osuvremenjivati u našoj Školi?

Načelnik: Ove će se godine obnoviti barem dio stolarije jer se troši mnogo energije radi gubljenja topline. Ogradu bismo isto pod hitno trebali obnoviti radi sigurnosti učenika.

NC: Molimo vas, nabrojite nam najvažnije ciljeve koje misle napraviti naše općine, kako bi svima bilo bolje u njima živjeti?

Načelnik: Vodstvo naše općine dobro je odredilo glavne ciljeve, ali bi se mladi trebali više uključiti u život lokalne zajednice. Trebaju nam ljudi koji će pridonositi napretku. Ako sami mi ovdje to nećemo, teško da će drugi imati razumijevanja za nas. Uz Dječje Općinsko vijeće potrebno je da i drugi mladi pridonose napretku sredine.

NC: Prošle je godine bio popis stanovništva. Koliko stanovnika ima danas Općina Zagorska Sela?

Načelnik: Općina Zagorska Sela ima prema tom popisu 999 stanovnika. Deset godina ranije ovdje je živjelo 1197 stanovnika. Gotovo 200 stanovnika izgubili smo u tijeku 10 godina, a takav pad broja stanovnika prisutan je zadnjih pedesetak godina.

NC: Osmišti napuštaju našu Školu. Što biste im savjetovali u kojim školama nastaviti školovanje?

Načelnik: Moj savjet bi bio da se malo veća pozornost daje strukovnim srednjim školama i kasnije tehničkim fakultetima. Tržište rada u Hrvatskoj ima potreba za takvim profilom školovanih radnika.

NC: Kolike su nam šanse, da kad završimo školovanje, možemo nasaviti živjeti u ovim našim krajevima?

Načelnik: Pozitivan odgovor na ovo pitanje ne ovisi samo o Općini, no mi ćemo pokušati u okviru svojih mogućnosti, podržati razvoj poduzetništva i obrtništva, da omogućimo zaposlenje našim učenicima (stručnjacima) u budućnosti. Apeliram na vas da ostanete živjeti u ovoj sredini, makar se morali zaposliti i izvan ove Općine. Što nas više ostane, brže ćemo moći ostvariti željene ciljeve.

NC: Mogu li učenici i studenti računati na pomoć Općine?

Načelnik: Svakako! Voljeli bismo da možemo pomoći više, ali za sad dajemo stipendije studentima u iznosu od 400,00 kn mjesečno, a za srednje škole pomažemo sufinancirati prijevoz s 200,00 kn.

NC: Molimo vas, nabrojite nam najvažnije ciljeve koje misle napraviti naše općine, kako bi svima bilo bolje u njima živjeti?

Načelnik: U prvom redu je to uređenje infrastrukture (osnovnih uvjeta za život), da ceste koje prolaze kroz našu općinu budu u boljem stanju. Urediti okoliš, kako bi ovo mjesto ostalo i postalo još ugodnije mjesto za živjeti, bogato prirodnim i kulturnim ljepotama.

NC: Načelnice, želimo Vama i našoj Općini puno uspjeha, za dobrobit svih nas i zahvaljujemo na prijemu i razgovoru.

Jeste li znali da su i ovo bile naše osnovne škole?

Vatrogasni dom u Poljani Sutlanskoj
U obje ove zgrade nastave nema od 1. rujna 1974. g. jer ih je tada potres onesposobio za daljnji rad u njima. Sada su renovirane.

Dom kulture u Zagorskim Selima
Sada su renovirane.

Umjesto onesposobljenih škola, izgrađena je ova zgrada u kojoj nikada nije bilo nastave. Danas: „Odjeća“ u Miljani

Privatna kuća u kojoj je održavana nastava u Zagorskim Selima
Niža pučka škola u Zagorskim Selima

Stara škola u Kumrovcu, sada muzej

I ovdje je bila nastava – zatvoreni disco u Kumrovcu

Smotra Učeničkih zadruga Krapinsko - zagorske županije

Održana je 18.05.2012. godine u dvorcu Oršić u Gornjoj Stubici. Sudjelovalo je ukupno 10 učeničkih zadruga, a mi smo na 5 mjestu u grupi zadruga osnovnih škola.

Naše zadrugarke: Iva Broz 5. r., Ivona Drobac 6. r., Nicoline Blažičko i Andreja Starešina iz 7. r., prikazale su rad naših sekcija i uredile štand.

Naši učenici i naš izložbeni prostor

Stubica

Škaričevo

Lidrano u Krapini

„Nemam tremu niti sam uzbuđena!“ uvjerala sam mamu i učitelja putem prema Krapini na odlasku na Lidrano. Ipak, kad smo stigli osjetila sam nešto u želucu. Bila je neka mučnina, ali tek sam kasnije postala svjesna da je to ipak bilo uzbuđenje. Znala sam da ono što sam naučila i da talent za glumu koji imam, moram prenijeti na širu publiku. I naravno, kada je došao red na moj nastup uzbuđenje je bilo na samom vrhu. Izvodila sam „Dnevnik Pauline P“ počela sam zastajkivati. Postajala sam svjesna da to nije ono kao što je bilo u Školi, i ranijem nastupu.

Članovi ocjenjivačkog suda, koji su trebali odrediti samo jednu točku koja će ići na Državnu smotru bili su „razbacani“ po dvorani, među publikom. Negdje među onim glavama, koje nisam dobro ni vidjela, sjedili su glumac Adam Končić koji je bio predsjednik ocjenjivačkog suda, Vlasta Ramljak (glumica) koja je selektor i određivala je točke za Državnu smotru, poznata glumica Barbara Rocco i umirovljena učiteljica iz Zaboka gospođa Anica Ladišić (rekli su mi da je ona majka poznatog novinara s televizije).

Na kraju svih pojedinačnih nastupa, oni su komentirali ono što smo izvodili i kako smo to radili, te su nam dali savjete. Komentari mojeg nastupa bili su veoma lijepi, ali ja sam ipak žalila što nisam bila ja izabrana za put u Šibenik. Bilo mi je malo neobično što sam gotovo jedino ja izvodila točku na hrvatskom književnom jeziku, pa se pitam da li je prednost izvoditi točku na našem kajkavskom narječju, jer očito želimo njegovati naš lokalni govor.

Dan mi je jako ostao u sjećanju, te se i danas često sjetim svega.

Stella Pećnik, IV. r

Mladi vatrogasci

Dobrovoljno vatrogasno društvo (DVD) Kumrovec osnovano je 1951. godine. Od te daleke godine do danas formiran je velik broj „mladih vatrogasaca“. Trenutno društvo broji četrdesetoro djece i vatrogasne mladeži. Izvode se vježbe koje su vrlo korisne i poučne, kako za tijelo tako i za učenje radnji za vatrogasce u zaštiti i spašavanju. Vježbanje štafete i vježbe brentačama svaki tjedan, te odlazak na natjecanja, na kojima se postižu zavidni rezultati i time se mladi vatrogasci veoma ponose. I jedna najava – 17. lipnja 2012. godine, održat će se županijsko natjecanje u organizaciji DVD Kumrovec I VZ KZZ (Vatrogasna zajednica Krapinsko – zagorske županije) na stadionu u Razvoru, gdje će biti prisutno oko 150 ekipa.

Veronika Lončar V.b r.

Matematika u našoj školi i u Radoboju

Učenici naše Škole sudjelovali su na natjecanju iz matematike. Učenici su se različito pripremali za to natjecanje, i nisu svi imali jednake uvjete za pripreme.

Učenici IV. razreda prvi su put sudjelovali na takvom natjecanju, pa je zato to za njih bio poseban doživljaj. Dodatno su se stalno pripremala dva učenika a dvoje se uključilo, kako bi se procijenilo koliko su ovi kroz dodatnu nastavu jače napredovali.

Već samo sjedenje, gdje sam i ja morala sjediti s učenicom iz viših razreda, bilo mi je neobično.

Imala sam sreće. Svi su mi zadaci bili dobro riješeni pa sam dobila 50 bodova. Doznala sam da ću s tim bodovima jedina ići na Županijsko natjecanje u Radoboju.

U Radoboju je bilo 15 učenika IV. razreda. U klupama je svaki učenik sjedio sam i imali smo dva puna sata vremena za rješavanje.

Mislim da me trema uništila. Najednom nisam znala ništa, a i kasnije sam vidjela da sam još više zadataka mogla riješiti. Nisam bila u vrhu, ali sam sretna što sam predstavljala Školu na tom natjecanju. Zvoljela sam matematiku i imam poruku svima da ona nije bauk. Treba matematiku razumijeti, pa će se i teški zadaci dobro rješavati.

Želja mi je da se u V. razredu iz matematike i dalje natječem. Mislim da mi je ove godine to bila proba, da bih u narednim razredima mogla postići bolji rezultat i na Županijskom natjecanju.

Tanja Broz IV. r.

Njemački jezik

5.3.2012. godine održano je županijsko natjecanje njemačkog jezika u OŠ Gornje Jesenje. Iz naše škole na natjecanje se plasirao Žan Žlender sa osvojenih 59 od mogućih 60 bodova na školskom natjecanju. Zbog nekih "glupih" i nepotrebnih pogrešaka završio je sa osvojenim 4. mjestom u ukupnom poretku, sa 72 boda od 80.

Žan Žlender VIII. r.

Crveni križ

U ožujku ove godine održano je natjecanje u pružanju prve pomoći na kojem je naša ekipa osvojila odlično drugo mjesto. Kao nagradu osvojili smo trobu prve pomoći koju je dobila naša Škola, te tako osigurala mladim crvenokrižanima bolju praksu u narednim godinama.

To ne bi bilo posebno natjecanje da nismo imali zbrku dan ranije. Naime, Matea nam se razboljela pa nije mogla sudjelovati, tako da smo morali zamoliti Žana da ide s nama umjesto Matee. I na kraju, sve je jako dobro prošlo. Za natjecanje su se pripremali Sara Starešina, Mirna Lojen, Marija Škvorc, Žan Žlender i Tena Šuto. Uspješno nas je vodila pedagoginja Romana Turk Tisanić.

Tena Šuto VIII. r.

Vjeronaučna olimpijada (Lobor 17. siječnja 2012.)

Tema ovogodišnje Vjeronaučne olimpijade jest „Grkokatolički“. Grkokatolička crkva u Hrvatskoj slavi veliku obljetnicu svojega utemeljenja – četiristotu obljetnicu uspostave crkvenog zajedništva u Hrvatskoj.

Županijsko natjecanje održano je u Loboru, 27. siječnja 2012. godine. U našoj ekipi bili su: Paula Pleško, Antonela Šiljar, Laura Ulama i Nataša Žlender, a pripremao nas je vjeroučitelj Tomislav Krušlin.

U loborski društveni dom stigli smo oko 10 sati zajedno s ekipama drugih 19 škola. Nakon uvodnih pozdrava dobrodošlice uputili smo se u župnu crkvu na misu.

Veliko, ugodno iznenađenje, bilo je misno slav-lje na bizantskom, odnosno grčkom obredu, koji je predvodio dr. Zvonimir Kurečić, naslovni marčanski arhimandrita

(Marčanski arhimandrit je stari naziv za sjedište sjedinjenih grkokatoličkih biskupa u samostanu Sv. Mihaela u Marči kod Kloštar Ivaniča. Arhimandrija (nadstado, velestado) je grčki naziv za veliki samostan koji ima posebno značenje. U Zapadnoj crkvi koristi se naziv opatija.

A naslovni marčanski arhimandrita je počasni naslov za svećenika kojemu grkokatolički križevački biskup podijeli počasni naslov ili titulu marčanskog arhimandrita).

Natjecanje je započelo u 13 sati i trajalo je sat vremena. Nakon natjecanja cijela je ekipa bila zabrinuta, jer su ispiti bili vrlo teški. Dok su vjeroučitelji ispravljali ispite, mi smo se uputili u svetišta Majke Božje Gorske. Tu smo zahvalili za ispit i preporučili svoje rezultate milosti Božjoj i našoj zagovornici i zaštitnici Blaženoj Djevici Mariji.

Vraćajući se uz igru i smijeh, nestrpljivo smo isčekivali rezultate. Predsjednica Županijskog povjerenstva počela je čitati rezultate od najslabijih prema boljima. Kada je proglašeno drugo mjesto, shvatili smo da smo pobjednici. Naša radost je bila velika uz ciku i vrisku. Prilazili su nam i čestitali, a mi smo bili ponosni što smo pobijedili, iako smo bili najmlađa ekipa.

Zagreb, 21. veljače 2012.

Nadbiskupijsko natjecanje održalo se 21. veljače 2012. godine na Kaptolu u Zagrebu.

Prije održavanja samog natjecanja otišli smo se pomoliti u Katedralu.

Natjecanje se održalo u prostorijama Pastoralnog centra u Zagrebu. Nakon uvodnih riječi organizatora i gostiju, počeli smo pisati ispit. Ispit se pisao sat vremena. Nakon ispita slijedila je grupna igra – tombola.

Naša očekivanja bila su velika, a naše znanje nije bilo u skladu s njima. To su pokazali rezultati. Zauzeli smo tek sedmo mjesto.

Bili smo razočarani. Nadali smo se boljem rezultatu.

No, uvjereni smo da ćemo uz mnogo truda i dobre volje sljedeće godine postići znatno bolji rezultat.

Antonela Šiljar VI. r.

Ja sam Stjepan. Osmi sam razred. Moj je život zanimljiv i uzbudljiv.

Sve svoje osjećaje usmjerujem prema glazbi, glazbi koja me posve zaokuplja i ispunjava. Sviram harmoniku, sviram klavijature i gitaru. Sretan sam što mi je Bog podario sluh i dar za glazbu. Veliko zadovoljstvo mi je svirati na koncertima klasične i zabavne glazbe. Veselim se kad me ljudi gledaju i slušaju, a pogotovo uživam kad je to moja mama. Ona je ta koja je najviše zaslužna za sve. Pomaže mi i brat da bih u životu uspio. Moj brat i ja lijepo se slažemo.

Vjerujem da će smisao mojeg života biti glazba. Moj cilj je upisati i završiti Srednju glazbenu školu, a sve bi bilo lakše da ima malo više novaca, jer odlazak u Zagreb i nabava novog instrumenta iziskuje puno novaca kojeg moja obitelj, na žalost, nema.

Nadam se da će se situacija u kojoj živim poboljšati. Ja ću svoj dio odratiti najbolje što mogu.

Moj put u budućnost još je nedokučiv. Nadam se da ću na tom putu imati i sreće i ostvariti sve svoje želje i planove.

Stjepan Horvat VIII. r.

Naše priče

Još kao dijete snažno me se dojmila glazba, svejedno mi je bilo koja je vrsta glazbe, ja sam slušajući glazbu zamišljao priču.

Kako sam svakim danom slušao divne zvukove, sve više sam znao detalje o nekoj pjesmi. Odlučio sam naučiti svirati gitaru. Gledao sam na televiziji bendove kako sviraju i zamišljao se kao da ja sviram u toj grupi sa svojim prijateljima.

Već sam krenuo u drugi razred kad su stigle pozivnice za glazbenu školu. Nagovorio sam tatu da odemo pogledati kako se tamo uči. Kad smo došli tamo, jedan je učenik na harmonici odsvirao neku zahtjevnju skladbu, a ja sam ostao zabezeknut. To me se tako dojmilo i razveselilo da sam promijenio mišljenje i odmah se upisao u glazbenu školu gdje ću učiti svirati harmoniku.

I tako, već je prošlo sedam godina... U glazbenoj školi Stjepan i ja najbolji smo harmonikaši. Jako sam sretan što ću ove godine završiti glazbenu školu i što ću napredovati sam, da bih bio još bolji u tome u čemu već jesam dobar.

Marko Zgorelec VIII. r.

U organizaciji Muzeja „Staro selo“

Na satu krasopisa

Kako bi to bilo živjeti u nekom prošlom stoljeću? Kada su učitelji bili stroži. Kada je baš sve bilo drugačije. Pokušavam se zamisliti u tom vremenu. Onda je sve bilo posve drugačije i uopće se ne može usporediti s današnjim vremenom. Posebno se razlikovalo školovanje. Pokušavam se zamisliti u nekoj staroj školi s učiteljicom kakva je nekad bila...

Jutro je osvanulo sunčano. Budi se priroda. Proljeće je došlo nam na vrata. Pomislila sam da bi bilo odlično ostati kod kuće ili brati visibabe u šumi, no bio je pone-djeljak. Nevoljko sam usala iz kreveta i preprenalama se za novi školski dan. Moja susjeda danas neće ići u školu, pa sam do škole pješacišla sama. Na putu do škole razmišljam koliko će packi učiteljica danas podijeliti. Hoće li me stjerati u kut?

No, došla sam pred školu. Nije to bila neka velika raskošna zgrada. Bila je mala skromna, seoska škola. Pred školom je bilo mnogo djece, mojih prijateja. Začulo se školsko zvono. Sa strahom u očima brzim korakom kročila sam u

učionicu. Učiteljica je danas bila veoma ljutita. Sjela sam u klupu, nadajući se da će sve biti u redu. No, učiteljica je rekla da izvadimo krasopisanke i počnemo pi-sati školsku zadaću. Bila nam je zadana samo jedna tema. Glasila je „Željala ili želio bih“.

Učiteljica je krenula šetati razredom. Tek što sam započela pisati uvod, kapnula mi je kap tinte na krasopisanku.

Učiteljica je taj tren prošla kraj moje klupe. Počela je vikati i grditi me. Suze su mi prodirale na oči. Učiteljica mi je odbrojla petnaest vrucih i nemilih udaraca po dlanovima i stjerala me u kut. Suze su mi najednom potekle niz obraze. Ovo je bilo moje prvo, a nadam se i zadnje klečanje u kutu. Oglasilo se školsko zvono i nastava je napokon završila.

Učiteljica mi je rekla da i ja mogu kući i otišla je iz razreda. Najgori dan moga života konačno je završio. Plačući sam otišla kući i legla u krevet. Sljedeći dan je bio praznik pa nisam morala u školu. Razmišljala sam o jučerašnjem danu. Shvatila sam da mi se to jednostavno nije smjelo dogoditi. Smatram da učiteljica nije trebala tako postupiti, no, vjerojatno će mi to biti pouka i neću to nikad više ponoviti.

Sretna sam što u školovanju više nema klečanja u kutu i nemilih udaraca i što učitelji više nisu tako strogi. I samo uživljanje u to vrijeme bilo mi je grozno.

No, pitam se, jesu li djeca, tada, bila pristojnija i mirnija nego danas?

Antonela Špiljar, VI. r.

Mojoj majci

Osoba koja ti je darovala život i žrtvuje se za tebe. Osoba koja je tu kad god je zatrebaš. Osoba koja mi u svakom trenutku može izmamiti osmijeh i darovati topli pogled. Moja mama.

Netko tko će mi uvijek u životu biti potreban je majka. Najbolja osobina moje mame je održano obećanje. Sve što obeća to i ispunji. Uvijek je uz mene. Ona je ta koja mi priprema juhu kad sam loše volje. Ona je ta koja mi omogućuje odlazak na sviranje. Glazba je moj život i moja budućnost. Te su smeđe oči lijepe poput kestena, kad me nježno gledaju. Ne bih to mijenjala ni za što na svijetu. Mame ponekad znaju biti dosadne, naporne, kritičari, ali to je zato što brinu i žele sve najbolje svojoj djeci. Ima dana kada imam razmirice s mamom, no brzo to prođe, jer ipak bez nje se ne može. Tko bi mene jutrom budio da nema mame, tko bi brinuo o mojem zdravlju, mojoj odjeći, mojim ocjenama? Tko bi me poticao na bolje? Tko bi me voli? Poklanjao ljubav i pažnju svaki dan? Svi smo mi posebni i svako zanimanje je posebno, ali biti majka nešto je preveliko i prečasnno. Majka mi je darovala život, pa darovati život i brigu za nju radost je i veselje.

Istina je, ne može ni ona sve sama, ali zato postoji moj tata koji o meni brine baš kao i ona, ali ne s toliko

nježnosti. Život je lakši, sretniji, veseliji, bezbrižniji kad kraj sebe imaš tako voljenu osobu. Mama mi ima česte migrene, ali to joj nije prepreka da bude nježna i razumna osoba. Sretna sam što sam po njoj naslijedila mnogo toga dobrog. Razumijevanje za svakoga.

Bogu sam zahvalna što imam majku koja je uvijek tu. Uvijek pomaže, smiruje, razumije, daruje, razveseljuje.... Imati roditelje koji ulažu sve u moju sreću i budućnost, imati je sve.

Voljela bih da svako dijete ima takve roditelje. Svima bi bilo ljepše. Nadam se da će se moje želje sve više ostvarivati.

Ana Maria Orlović VIII. r

Moje stope u snijegu

Pada snijeg. Hodam mračnom ulicom. Vidim samo bijeli snijeg pred sobom, a iza mene ostaju otisnuti tragovi.

Snijeg tako gust prekriva moju ulicu. I dok se noć polako uvlači u zrak...I dok se pale nježna svjetla purpurnog sjaja, male pahuljice padaju niz moj dlan kao kristalne suze niz lice. Pada snijeg, pada cijelu noć, a ja se ne vraćam kući iz mašte.

Lorena Jagarić, VI. r

Štapinje u snegi

Včera j v kalno večer,
Oblaki so plavali nebom,
I spuščali so drobne pahulje snega.
Pahulje zibale se v zraki,
Polehko padajuč na zemlu.

Zametavljaju muje štapinje v treni,
Dok jas mirno hodim po snežnim tereni.
Hodim, hodim, som na sveti,
Nikam ne pridem,
Nikeri ne ostanem.

Zmislil se na te.
Pogledim čez okno,
Vuni pahulje padaju vse bolj vuljke.
Tišina. Kmica.
Mir vlada.

Želim si da,
Zmenoj si ti.
Pa nek mehki snegec
Samo tiho sipi.
Fse do jutra.

Luka Kodrnja VI. r.

Moje stope u snijegu.

Prolazim ulicama gradskim,
a snijeg mi se čini tako glatkim.
Svjetla nije bilo,
a sve je tako tiho i milo.
Snijeg ulicama polako sipi,
a moj korak u snijegu škripi.
Tragove svoje ostavljam u snijegu
kao srne u bijegu.

Danijela Orlović, VI. r.

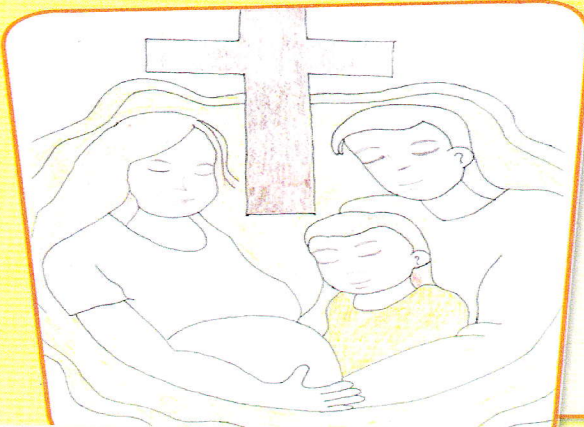
Berba grozdja

Bila je sabuta v jutro. Deda i tatek, pripravljali su
škafu i brente, posode i vedrice v kaj bumo brali grozdje. Pri
nas je bilo dost ljudi v trsju. Dogovorili smo se gdo bu s kim
bral.

Gda smo brali grozdje, bilo je tak fino da mo skoro
vse pojeli. Napunili smo brentu, a nismo se dogovorili gdu
bu ju nosil. Jenput bu brentu nosil tatek, drugi krat pa moj
bratak. Nismo sve grozdje pobrali. Nekaj smo grozdja
spravili za pojesti. Čez to smo jenu vuru hmajgovali i onda
prešli prešat naše grozdje.

Bila sem vesela gda mi je tatek dal jenu kupicu
friškega slatkega mošta. Bil je to moj slati den.

Ivana Zgorelec, V. b r.

KAD SE OSJEĆAJI "RASTRČE"...

Obitelj... U trenu kada začujem tu riječ, raznježim se.
U našoj obitelji sve pršti od života, od dječjeg smijeha
i znatiželje. Priča mi mama da se u vrijeme roditeljskog
saznanja da će u njihov život uplesti još jedno živo biće,
javlja jedan predivan, neopisiv osjećaj. Veliko iščekivanje!
Roditeljski osjećaji "rastrče se" cijelim bićem i šire se na cijelu
obitelj. Isprepliću se i sudaraju osjećaji ljubavi, radosti, a
istodobno briga, nestrpljivost, radoznalost o dolasku novog
života, još jednoga malenog stvorenja na svijet. Mama i
tata mi govore: "Nešto najljepše što ti se dogodi za vrijeme
trajanja cijelog života!" Rađa se nova radost za obitelj, nova
nada za Crkvu i društvo. - *Blizanci Mirna i Matija (crtež)*
Lojen, 8. r., OŠ J. Broza Kumrovec

O tebi

Gledam u modro nebo.
Dan je lijep.
Zlatno sunce proviruje iza oblaka.
Sanjarim o tebi.
Tvoje su oči kao dva bisera.
Ljuljaš se na ljuljačci.
Sretna sam što te poznajem,
jer ljubav je sreća!

Sandra Žlof VI. razred

Moja prva ljubav

Jutro je, žurim u vrtić.
Želim je vidjeti što prije.
U džepu skrivam bombone.
Skidam kaput i cipele.
Žurim u igraonicu, tražim je pogledom.
Nema je! Možda kasni? Nadam se!
Vrijeme prolazi. Vrata su zatvorena.
Tužan sam. Bombone ću i dalje čuvati.

Ian Bučar – Radovan, V. a

Ljubav

Nebo je vedro i plavo.
Ležim u čamcu i plovim,
plovim morem modrim.
Valovi me veselo ljuljaju
dok razmišljam o tebi.
Tvoje oči, kao dva dragulja,
Usne rumene poput ruže.
Da si barem sada ovdje,
o ljubavi da pričamo,
u zori predivnoj
prema nebu gledamo,
dok sunce zlatno sja.
Ljubavi, nemoj me ostaviti,
Bez tebe ja sam nitko,
Kao leptir bez krila,
Kao cvijet bez latica.
Srce moje za tebe kuca.
Ljubavi moja, ti si moj cvijet!

Luka Kodrnja VI. razred

Odbojka

Ovogodišnje natjecanje u odbojci održano je 20. veljače u Bedekovčini. Održalo se u velikoj sportskoj dvorani. Izvlačenje za skupine, našoj ekipi određeno je da nastupa u grupi A. S nama su bile još ekipe OŠ Zlatar, OŠ Tuhelj i OŠ Brestovec Orehovički.

Rezultati:

OŠ Josipa Broza Kumrovec - OŠ Brestovec Orehovički	2:0
OŠ Josipa Broza Kumrovec - OŠ Tuhelj	2:1
OŠ Josipa Broza Kumrovec - OŠ Zlatar	1:2

S ove dvije pobjede i jednim porazom zauzele smo 2. mjesto, čime smo bili zadovoljne, a to je značilo i 5. mjesto u Županiji.

U ekipi su nastupale:

Josipa Zgorelec, Ana-Maria Orlović, Karla Glogoški, Marija Škvorc, Valerija Gadža, Petra Šivak, Danijela Orlović, Iva Broz, Ivančica Žarković i Mirna Lojen.

Cilj je bio postići bolji uspjeh od prošle godine, ali u tome se nije uspjelo. Prihvatili smo to sportski, jer to je sport. Glavno je da smo se natjecale i dobro zabavile.

Naši rezultati otvaraju realnu nadu da će se sljedećih godina na takvim natjecanjima postignuti još bolji rezultati i da će vitrine naše Škole krasiti mnogo medalja i pehara.

M.L.

3. svibnja 2012. godine održano je u Bedekovčini županijsko natjecanje u odbojci u konkurenciji dječaka. Nastupale su sljedeće ekipe: OŠ Hum na Sutli, OŠ Začretje, OŠ Brestovec Orehovički, OŠ Pregrada, OŠ Mače, OŠ iz Zaboka, OŠ Zlatar, OŠ Klanjec i OŠ Josipa Broza Kumrovec. Ekipa su bile podijeljene u tri skupine. Naša škola bila je u drugoj skupini s OŠ Pregrada (2:1) i OŠ Mače (2:1). U obje utakmice naša ekipa pokazala je nadmoć i ušla u finale.

Uz našu školu u finale su se plasirali i OŠ iz Zaboka, i OŠ Sv. Križ Začretje. Prva utakmica završila je nepovoljnim rezultatom za nas (OŠ Zabok 0 : 2). U drugoj je sve bilo nadoknađeno kada su naši dečki nadjačali dečke iz OŠ Začretja (2:0). Konačni redoslijed u Županiji jest:

1. OŠ Zabok
2. OŠ Kumrovec
3. OŠ Sv. Križ Začretje

Žan Žlender

5. Dan univerzalne sportske škole

U subotu, 26. svibnja 2012. godine bili smo na stadionu Športsko rekreacionog centra Mladost na Savi. Na tu manifestaciju došli su učenici, polaznici UŠŠ – e iz svih županija Republike Hrvatske i grada Zagreba. S nama su bili i poznati sportaši: Ivano Balić, Gordan Kožulj i Zoran Primorac. U radnom dijelu prošli smo 21 radnu stanicu. Košarka, nogomer, rukomet, atletika, štafetne igre, slikanje, kriket. Stanice su nam bile lagane jer smo sve to učili s našim voditeljem, učiteljem Darijom Zagvozdom. Prepoznajete li nas sa Gordanom Kožuljom i Zoranom Primorcem?

Tanja Broz IV. r.

Nogomet - rezultati

1. kolo - odigrano na igralištu u Klanjcu:
OŠ J.B. Kumrovec - OŠ Orolavje	0:0
OŠ J.B. Kumrovec - OŠ Stubičke Toplice	1:0
OŠ Klanjec - OŠ J.B. Kumrovec	1:2
2. kolo - odigrano na igralištu u Začretju:
OŠ Začretje - OŠ J.B. Kumrovec	1:0
OŠ J.B. Kumrovec - OŠ Marija Bistrica	4:0
OŠ Lobor - OŠ J.B. Kumrovec	0:6
3. kolo u dvorani SŠK Bedekovčina
OŠ J.B. Kumrovec - OŠ Brestovec Orehovički	1:3
OŠ Đurmanec - OŠ J.B. Kumrovec	10:0
OŠ J.B. Kumrovec - OŠ A. Mihanovića	1:6

Nismo se plasirali u daljnje natjecanje, pa smo na kraju zadovoljni vrlo dobrim 8. mjestom.

Obilježavanje Dana škole i Svjetskog dana sporta 3. MEĐUOPĆINSKO ATLETSKO NATJECANJE

31.05.2012. obilježili smo Svjetski dan sporta te ujedno proslavili i Dan škole. U našoj dolini Sutle svjetski dan sporta obilježavamo već treću godinu zaredom međuopćinskim atletskim natjecanjem pod geslom „Trči, skoči, baci!“

Nastupili:

OŠ Lijepa naša Tuhelj, OŠ Antuna Mihanovića Klanjec, OŠ Pavla Štoosa Kraljevec na Sutli, OŠ Josipa Broza Kumrovec i po prvi puta pridružili su nam se susjedi iz Slovenije, OŠ Bistrica ob Sotli, nažalost u nepunom sastavu, ali nadamo se da će iduće godine doći kompletni. Natjecatelji su odmjerili snage u sljedećim disciplinama: skok uvis (m i ž), skok udalj (m i ž), trčanje 100m (m i ž), bacanje kugle (m i ž), trčanje 800m (m), trčanje 600 m (ž), mješovita štafeta 4x200m (revijalni karakter).

Poredak:

- Muški: 1. Klanjec (72), 2. Kumrovec (61), 3. Kraljevec N/S (55), 4. Tuhelj (51), 5. Bistrica ob Stoli (30)
- Djevojke: 1. Klanjec (74), 2. Tuhelj (69), 3. Kumrovec (61), 4. Kraljevec N/S (41), 5. Bistrica ob Sotli (19)

Županijski kros

Krapinske toplice, 28. listopada 2011. godine. Učenici naše Škole sudjelovali su na županijskom natjecanju s 15 natjecatelja. Natjecanje je održano u 4 kategorije.

I. djevojčice 5. i 6. razredi:

Na cilj je dvadeseta došla Karla Koleč a Maja Antolić bila je 44. Obje su postigle zadovoljavajući rezultat. Nastupile su još i Ema Staroveški i Laura Ulama. Ukupno su zauzele 14. mjesto.

II. dječaci 5. i 6. razredi:

Natjecali su se Marko Preglej, Edi Storjak i Luka Starešina. Kao ekipa osvojili su 24. mjesto.

III. Djevojke 7. i 8. razredi:

Natjecale su se Valerija Gadža, Tena Šuto, Darija Prekrtić i Nicoline Blažičko. Njihovim rezultatima zauzeto je 19. mjesto u ekipnom poretku.

IV. Mladići 7. i 8. razredi:

Odličan nastup imao je Luka Kunštić koji je pojedinačno osvojio 10. mjesto, a zajedno s ekipom u kojoj su još bili Žan Žlender, Danijel Rumiha i Lovro Prtenjak, osvojili su ekipno 10. mjesto među svim sudionicima u toj kategoriji.

Učenici su zahvalni svojem učitelju gospodinu Dariju Zagvozdi, kako kažu, bez kojeg ne bi moglo ovo sve biti ostvareno, a isto tako nadaju se da će se ostvariti još mnogo odličnih rezultata u godinama koje su pred učenicima naše Škole i našem učiteljem.

T.Š.

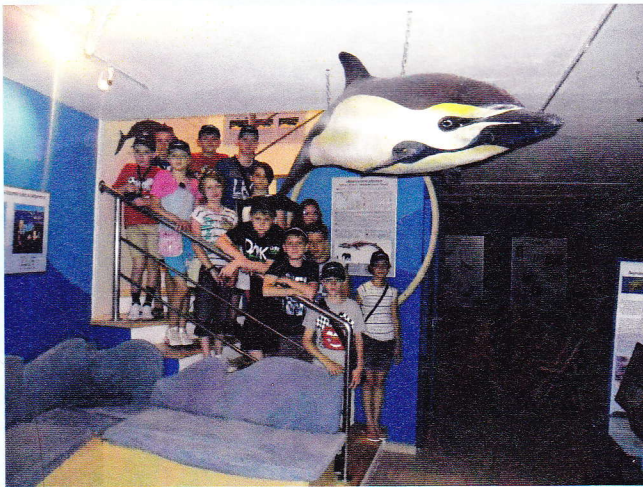

Učenici I. II. i III. razreda u šetnji zagorskim bregima

Početkom lipnja učenici IV: razreda bili su u Velom Lošinju u okviru škole u prirodi. Putem su vidjeli jamu Biserka na Krku, Baščansku ploču u Jurandolu, upoznali Bašku, Veli i Mali Lošinj, otok Susak. Nadograđujući posebno znanje iz prirode i društva, bilo je to predivno iskustvo, zajedničkog života ovog malog kolektiva, usvajanja iskustvenih znanja, i uspoređivanja prilika, kako onih životnih, tako i povijesnih u Brežuljkastom i Primorskom zavičaju. Predivni doživljaji za pamćenje cijeloga života.

T.B.

O dobrim dupinima

Baščanska ploča u Jurandvoru

Pješčani otok Susak

Pijesak, toplo more, plićak i usamljenost otoka.

Veli Lošinj